

Oponentský posudek diplomního projektu: Katologická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Benediktinských zahradách Kláštera Na Slovanech

Autorka projektu: Iveta Kopecká

Ateliér: Hradečný-Hradečná

Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Tomáš Hradečný

Mám radost, že si prohlížím další práci, která se věnuje rozvoji areálu Emauzského kláštera, jednou z jeho nedořešených otázek. Samotné téma teologické fakulty v Emauzích mi přijde skvěle zvolené. Jako jeho bonus vnímám fakt, že se zakládá na myšlenkách zástupců kláštera i teologické fakulty, což autorce umožnilo reflektovat kromě přístupu vedoucích a konzultantů práce i zkušenosti a tendence zainteresovaných aktérů s různými zájmy, mezi jinými i se zástupci památkové péče. Byť nemám nic proti ryze akademickým pracem, oceňuji, že tohoto přístupu využila.

Autorčina analýza historických proměn areálu i jeho kontextu ukazuje ryzí zájem vstoupit do složitého vrstevnatého prostředí opatrně a poučeně. Typologický exkurz ukazuje snahu prohloubit si znalosti z církevní typologie v urbanistické a architektonické rovině.

Zvolená parcela se nachází ve velmi složité terénní konfiguraci, což je pravděpodobně jedním z důvodů, proč ještě nebyla zastavěna. Určitě je možné vnímat jí jako proluku, ale se stejnou jistotou se odvažuju tvrdit, že ji nelze zastavět v duchu pokračování sousedních budov. Tato parcela musí kromě zmíněné složité terénní konfigurace vyrovnat i pnutí mezi památkářskou tendencí konzervovat status quo a pragmatickou chutí stavět, mezi světským a sakrálním, veřejným a soukromým, mezi ruchem města a kontemplativním tichem klášterní zahrady. Význam obvodové kláštěrní stěny, jak ho autorka správně vnímá, hraje v této úloze stěžejní roli. Je rozhraním, zároveň bariérou, ale má potenciál být i něčím více - možná

membránou, která je za určitých podmínek prostupná a po obou stranách saturevaná životem.

Silné koncepční rozhodnutí rozdělit stavební program na fakultu ve vertikálním bloku a knihovnu v podzemním horizontálním prostoru umožnilo Ivetě zachovat maximum z původní klášterní zdi a ukončit rozestavěný blok razantní, avšak důstojnou tečkou. Klíčový uzlový bod spojující tyto dva elementy v sobě zároveň dobré integruje vstup z ulice přes závětrí a průchod do klášterních zahrad přes pobytové schody. To vše se odehrává ve vlnidném přehledném prostoru, který dokáže plnit i funkci kontrolního bodu.

Uspořádání učeben a kanceláří kateder i vedení fakulty ve Věži je racionálně úsporné. Dobře funguje i ve vazbě na střídavě řešenou fasádu s pravidelnými okny rozměrů blízkých okolním domům. Líbilo by se mi, kdyby schodištová hala nemusela mít centrálně situovaný výtah, mohla se otevřít a rozšířit tak paletu neformálních prostorů i k neplánovanému setkávání studentů a pedagogů, ale přikládám to limitní velikosti parcely a dávám tento bod k diskuzi. Oceňuji pestrou paletu přednáškových sálů doplněných sálem konferenčním, ve kterém si umím představit kulturní program.

Zahloubený objem knihovny částečně dotváří profil původního terénu zahrady, částečně kopíruje průběh klášterní zdi tak, aby nebyl patrný z ulice a nerušil dominantu kostela. Úzký trakt podél ohrazení stěny kláštera slouží jako filtr a nabízí prostory pro setkávání s horním osvětlením a průhledy do knihovny a v patře přijemné propojení knihovní galerie, studentského klubu a kaple. Přirozené osvětlení je spojeno s nežádoucími solárními zisky, chtěl bych se autorky zeptat, zda a v jaké formě uvažuje o zastínění oken. Kladně hodnotím řešení konstrukčního systému kombinujícího systém stěnový a skeletový se skořepinou střechy. Rád bych se autorky zeptal na základní koncepci vzduchotechniky (trasa a vyústění přívodů a odtahů pro podzemní jednotky) a základní představu o požárním řešení.

Lepší průchod do klášterního areálu a jeho zahrad, než skrz teologickou fakultu s nabídkou intelektuální infiltrace do hlubin náboženství, si nedovedu představit. Vzhledem k rozsahu práce chválím úroveň technického zpracování dokumentace. Práce dokazuje autorčino vyspělé architektonické uvažování a i po technické stránce je na velmi dobré úrovni, práci hodnotím stupněm A.

Ing. arch. Benedikt Markel

